

Zabudnuté, ale podstatné – ešte pred stvorením sveta – tri stvoriteľské diela – byť stvoriteľmi na obraz Stvoriteľa – päť kritérií sv. Jána Pavla II.

Francúzsky filozof, biblista a teológ Claude Tresmontant v jednom svojom diele píše: „*Bůh nemůže potřebovat povolné otroky. Bůh chtěl stvořit bytosti schopné podílet se na jeho životě ve Trojici, na radosti tří tvořících osob této svaté Jednoty ... podobná jemu, nestvořenému Tvůrci, a hodná podílet se na jeho životě a jeho radosti.*“ (Bible a antická tradice). To, čo by nás na tomto texte možno prekvapilo je, že hneď dvakrát spomína Boha ako „Stvoriteľa“. A nie je to náhodou! Tvorenie je totiž vložené do podstaty Boha a Jeho života prinajmenšom tak hlboko, ako to, že je Láskou!

Začína to ešte pred stvorením sveta, vo večnom kruhu a spoločenstve Trojice: Otec plodí Syna. Spoločne v láske plodia Ducha. Ale potom *tvoria* medzi sebou práve ono spoločenstvo lásky tak veľké, intenzívne a mocné, že sa stávajú úplne jeden a výsledkom nie sú traja bohovia, ale len jeden Boh! Možno si to neuvedomujeme, ale toto je prvé stvoriteľské dielo Boha, ktorý sám v sebe tvorí toto dokonalé Trojičné spoločenstvo lásky.

Potom Boh tvorí svet a človeka. Tvorí ho skvelý a nádherný, Písmo sedemkrát v príbehu o stvorení sveta opakuje, že svet je dobrý, veľmi dobrý! A akoby to nestačilo, Boh ešte uprostred tohto dobrého a skvelého sveta vytvára Raj, Záhradu Edenu, do ktorej usadí človeka – a zmysel toho zakrátko objavíme!

Nakoniec, v tretej etape stvorenia, Boh uprostred tohto nádherného a dobrého sveta začína vytvárať Božie Kráľovstvo, „*nové nebo a novú zem*“ (Iz 65,17 SSV), ktorých je táto zem a toto nebo len predobrazom a tieňom a ktoré ostanú naveky. A pre toto tretie stvoriteľské dielo sa Boh stáva človekom v akte vtelenia, aby sa zjednotil so všetkými a s každým jedným človekom na tomto svete; kvôli nášmu hriechu podstupuje obetu kríža, v ktorej platí nevyhnutnú daň za toto zjednotenie, že totiž spolu s nami berie na seba aj následky hriechov všetkých ľudí a každého jedného človeka, všetku bolesť, krivdu, utrpenie, agóniu, akú kedy ktorý človek na tomto svete zakúsil. A po tom, čo zvíťazí a Jeho Láska sa ukáže mocnejšou, než všetko zlo a ani všetky „*veľké vody*“ bolesti a utrpenia Jeho „*lásku neuhasia*“ (Veľp 8,7 SSV), zosiela na svet svojho Svätého Ducha, aby v ňom pre zmenu On nám dal zase účasť na sebe, na všetkom, čím je On sám a tak z nás stvoril bohov v Bohu, ako svedčí aj Katechizmus: „*Duch adoptívneho synovstva zbožštuje veriacich, lebo ich životne spája s jednorodeným Synom, Spasiteľom.*“ (KKC 1129)

A tu sa teda završuje okridlená veta kresťanstva: „*Boh sa stal človekom, aby sa človek stal Bohom!*“ Boh sa stal vo všetkom tým, čím sme my (okrem hriechu, ale ten nepatrí k ľudskej prirodzenosti, je nám podstatne cudzí a anti-ľudský) – a my sa teraz musíme stať všetkým tým, čím je Boh: svätými, dokonalými, milujúcimi ako Boh,... a stvoriteľmi! Áno, stvoriteľmi! Nie je možné mať účasť na Bohu, na Jeho Živote – a teda aj blaženosti! – a byť tak v Nebi bohmi v Bohu, ak nie sme láskou v Láске, svätými vo Svätom, dokonalými v Dokonalom – a stvoriteľmi v Stvoriteľovi! To je ďalším dôvodom, prečo Písmo jasne svedčí, že „*zo skutkov podľa zákona nebude pred ním [Bohom] ospravedlnený nijaký človek*“ (Rim 3,20 SSV), – pretože človek, ktorý dodržiava Zákon, tak síce neničí, možno dokonca zachováva to, čo už je, ale netvorí! Nemá účasť na

Božom diele stvorenia! Preto pre *spásu*, čiže zbožštenie, treba ísť ďalej, prijať účasť aj na Božom stvoriteľskom diele, ako znova ukazuje Písmo keď Ježiš hovorí: „*Aj ten, kto verí vo mňa, bude konat' skutky, aké ja konám, ba bude konat' ešte väčšie*“ (Jn 14,12 SSV) a potom priamo volá k tomuto diele: „*Ako mňa poslal Otec, aj ja posielam vás!*“ (Jn 20,21 SSV) – a to ani nespomíname podobenstvá o robotníkoch vo vinici, či o talentoch, kde odmena tiež nie je za to, že dotčení sú dobrí a zbožní, ale za to, že pracujú na diele svojho pána!

Blahej pamäti sv. Ján Pavol II. v jednom svojom dokumente definuje päť kritérií katolíckosti: POZNÁVAŤ svoju vieru a prehlbovať sa v nej, usilovať o skutočnú osobnú SVÄTOSŤ, tvoriť SPOLOČENSTVO s Cirkvou a v Cirkvi, byť spoločensky ANGAŽOVANÝ a APOŠTOLSKY činný (porov. Christifideles laici 30). Všimli sme si, čo vlastne presne pápež hovorí?

- Najprv POZNANIE, samozrejme. Ako hovorí Pavol: „*Ako uveria v toho, o ktorom nepočuli? A ako počujú bez kazateľa?*“ (Rim 10,14 SSV). Niet viery, obrátenia ani kresťanstva bez dôkladného a stále hlbšieho poznávania Boha, ktorému sa pripodobňujeme ako učenici Majstrovi.

- SVÄTOSŤ – prvý stvoriteľský krok, v ktorom v sile Ducha pretvárame samých seba na „*nové stvorenie*“ (Gal 6,15), nového človeka, „*ktorý je stvorený podľa Boha v spravodlivosti a pravej svätosti*“ (Ef 4,24 SSV).

- SPOLOČENSTVO CIRKVI – podľa vzoru Boha vedome a systematicky medzi sebou tvoríme tú istú Trojičnú jednotu lásky, čiže Cirkev, ktorá je „*jednotou Otca a Syna a Svätého Ducha zjednotený ľud*“ (sv. Cyprián, KKC 810).

- ANGAŽOVANOSŤ – podľa vzoru Boha tvoríme uprostred sveta „*záhradu Edenu*“ – čiže podľa Jeho poverenia z Genezis: „*vzal Pán, Boh, človeka a umiestnil ho v raji Edenu, aby ho obrábal a strážil*“ (Gn 2,15 SSV) a bol tak „*kňazom v Kozmickom chráme stvorenstva*“, ktorý zveľaďuje a ďalej rozvíja a zdokonaľuje, ako podotýka Scott Hahn – aj dnes, tu a teraz, vynakladáme všetky svoje sily a um na to, aby svet, v ktorom žijeme, neupadal do zla a temnoty, ale bol stále lepší, krajší, dokonalejší a stále viac v sebe zrkadlil Nesmrteľnú krásu Novej Zeme a Nového Neba.

- APOŠTOLÁT – podľa vzoru Boha nakoniec aj my uprostred tohto sveta tvoríme a budujeme Božie Kráľovstvo, čiže Cirkev, ktorá je miestom, nástrojom i završením zbožštenia všetkých ľudí a naplnením osudu Vesmíru: „*Svet bol stvorený kvôli Cirkvi,*“ *hovorili kresťania prvých čias. Boh stvoril svet kvôli účasti na svojom božskom živote. Táto účasť či spoločenstvo sa uskutočňuje „zhromažďovaním“ ľudí v Kristovi a toto „zhromažďovanie“ je Cirkev. Cirkev je cieľom všetkých vecí.*“ (KKC 760).

Ako vidieť, pápež nás nevolá k ničomu inému, než k účasti na Božom stvoriteľskom diele. A súčasne upozorňuje, že kým toto pozvanie neprijmeme, nemôžeme sa nijako považovať ani za kresťanov, ani za katolíkov.